

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2009 roku

Sąd Rejonowy w Zamościu w VII Wydziale Grodzkim

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Aleksandra Rusin - Batko

Protokolant: sekr. sąd. Anna Karchut

Oskarżyciel posiłkowy z Komendy Miejskiej Policji w Zamościu Janusz Lichota
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 marca 2009 roku w Zamościu
sprawy Pawła S.....

obwinionego o wykroczenie z art. 97 k.w.

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 62§2 k.p.w. w zw. z art. 5§1 pkt 2 k.p.w.

postanawia:

1. umorzyć postępowanie wobec Pawła S..... obwinionego o to, że:

I. w dniu 2 lutego 2009 roku o godz. 12.30 w B..... pow. zamojskiego jako posiadacz samochodu osobowego m-ki Skoda Oktawia nr rej. będąc do tego zobowiązany na żądanie uprawnionego organu nie wskazał komu w dniu roku o godz. powierzył wymieniony pojazd do używania;

II. w miejscu i czasie jak w punkcie pierwszym jako posiadacz samochodu osobowego m-ki Audi A8 nr rej. będąc do tego zobowiązany na żądanie uprawnionego organu nie wskazał komu w dniu roku o godz. powierzył wymieniony pojazd do używania;, tj. o czyny z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Prawo o ruchu drogowym.

2. Ustalić, że koszty postępowania ponosi Skarb państwa.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 23 lutego 2009 roku Posterunek Policji w Szczepieszynie domagał się ukarania Pawła S..... za to, że I. w dniu 2 lutego 2009 roku o godz. 12.30 w B..... pow. zamojskiego jako posiadacz samochodu osobowego m-ki Skoda Oktawia nr rej. będąc do tego zobowiązany na żądanie uprawnionego organu nie wskazał komu w dniu roku o godz. powierzył wymieniony pojazd do używania; II. w miejscu i czasie jak w punkcie pierwszym jako posiadacz samochodu osobowego m-ki Audi A8 nr rej. będąc do tego zobowiązany na żądanie uprawnionego organu nie wskazał komu w dniu roku o godz. powierzył wymieniony pojazd do używania; tj. za czyny z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Prawo o ruchu drogowym.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Z materiału zgromadzonego w toku czynności wyjaśniających wynika, że czyn obwinionego nie wyczerpuje znamion wykroczenia określonego w art. 97 k.w.

Stosownie do art. 62§2 zd. 2 k.p.w., w razie stwierdzenia okoliczności wyłączających orzekanie po wszczęciu postępowania, sąd wydaje postanowienie o jego umorzeniu, a jeżeli rozpoczęto już przewód sądowy – wyrok o umorzeniu postępowania. W myśl zaś art. 5§1 pkt 2 k.p.w., nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion wykroczenia albo ustawa stanowi, iż sprawca nie popełnia wykroczenia.

Stosownie do art. 97 k.w., grzywny do 3000 złotych albo karze nagany podlega ten, kto wykracza przeciwko innym przepisom o bezpieczeństwie lub o porządku ruchu na drogach publicznych. W literaturze przedmiotu wskazuje się, iż przedmiotem ochrony określonym w tym przepisie jest porządek i

bezpieczeństwo ruchu na drogach publicznych (por. *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, pod red. Marka Mozgawy, Warszawa 2007, s. 343 i n.). Dla bytu wykroczenia określonego w art. 97 k.w. konieczne jest zatem naruszenie innych, niż określone w Kodeksie wykroczeń, **przepisów regulujących bezpieczeństwo lub porządek ruchu na drogach publicznych**. Nie można natomiast tracić z pola widzenia okoliczności, iż nie wszystkie przepisy zawarte w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U. z 2005r., nr 108, poz. 908 ze zm.) dotyczą bezpośrednio bezpieczeństwa lub porządku ruchu na drogach publicznych.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż zachowanie zarzucone obwinionemu - polegające na tym, że jako posiadacz samochodów osobowych, będąc do tego zobowiązany, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu je powierzył – chociaż co do zasady pozostaje w sprzeczności dyspozycją art. 78 ust. 4 powołanej wyżej ustawy Prawo o ruchu drogowym - to nie może wyczerpywać znamion wykroczenia określonego w art. 97 k.w., gdyż narusza przepis który nie dotyczy bezpieczeństwa lub porządku ruchu na drogach publicznych.

Ostatecznie należy zauważyć, iż jak wynika z protokołu przesłuchania obwinionego z dnia 2 lutego 2009 roku, wskazał on Dariusza S..... , Leszka D....., Piotra S..... i Stanisława K..... jako osoby, które mogły kierować przedmiotowymi pojazdami samochodowymi w dniach opisanych we wniosku o ukaranie. Jednocześnie należy zauważyć, iż żaden przepis powołanej wyżej ustawy Prawo o ruchu drogowym nie nakłada na właściciela, ani też posiadacza pojazdu obowiązku w postaci prowadzenia ewidencji osób korzystających z danego pojazdu, co czyni utrudnionym (zwłaszcza w dużym przedsiębiorstwie produkcyjnym) ustalenie po upływie znacznego okresu czasu konkretnej osoby korzystającej określonego dnia i o określonej godzinie z tego pojazdu.

Mając na uwadze wszystkie te okoliczności należało, na podstawie powołanych przepisów orzec, jak wyżej.